

”לוחמת אשפטית“

דצמבר 2010

ארגוני לא ממשלתיים והኒצ'ול
לרעה של בתי-המשפט בסיכון
הערבי-ישראל

או הרצלברג

NGO MONITOR

ג'רלד שטיינברג, עורך

תקציר מנהלים

בפירוש את הלחימה המשפטית כדי לקדם את המלחמה הפליטית נגד ישראל.² ה策רת פורום הארגונים לא משלתיים קראה לאימוץ כל האמצעים שיבטיחו את אכיפת המשפט הומניטרי הבינלאומי, כולל "כינון טריבונל לפשעי מלחמה לחזור ולהביא לצדך את אלו שעלו למסויים להיות אשימים בפשעי מלחמה, מעשי רצח-עם וטיהור עצמי ופשע האפרטהייד...המוצעים בישראל ובשטחים הפלסטיניים הכבושים".

תנוועה זו מונגת על ידי ארגונים לא משלתיים פלסטינים כגון אל-חאק, המרכז הפלסטיני לצוותיםの人 (PCHR), אל-מיזאן, ובדייל (Badil), ובסיעם של ארגונים בינלאומיים הכוללים את משמר זכויות האדם, (Human Rights Watch, HRW) אמנסטי אינטרנשיונל, (FIDH) והפדרציה הבינלאומית לצוותים אדם - צדפת (DH) והמרכז לצוותים חוקתיות (ניו-יורק, CCR). הארגונים הישראליים עצמאליים, הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל, יש דין ואחרים גם כן מעורבים באופן מסויא זה. ארגונים אלה ממומנים בעיקר על ידי ממשלות אירופיות ומקבלים מימון מן הקרןנות שהוזכרו לעיל.

חיבור זה מציג מספר מקרים מבוחן המנתחים את התקף המركזי ששיקקו ארגונים לא משלתיים באסטרטגיית הלחימה המשפטית, שעושים בה שימוש לקידום מסעות התעמולה הפליטית נגד ישראל. המחקר פותח בדיון על מעורבותם של ארגונים לא משלתיים בתנועה לקידום ולהרחבת מושג סמכות השיפוט האוניברסאלית, ובಹמת בית הדין הפלילי הבינלאומי (ICC). ללא התפתחויות משפטיות אלו, אסטרטגיית הארגונים הללו לא הייתה מתאפשרת.

שנית, המאמר יפרט את הלחימה המשפטית האנטי-ישראלית ברמה הבינלאומית, ויבחן את פיתוח הטקтика בפורום הארגונים שלא מושתתים בוועידה דרבנן-2001; אסטרטגיות אלטרנטטיביות שאומצו על ידי רשות הארגונים כתחילה לתביעות פליליות נגד ישראלים בבית הדין הפלילי הבינלאומי, דוגמת נסיסים הממומנים על ידי האיחוד האירופי או ממשלה אירופית על העמדה לדין של "פשעי מלחמה" ישראלים, וمسעות של דגלנות; התביעה בבית הדין הבינלאומי (ICJ) כנגד הבינלאומיות על הלחימה בעזה בשנת 2009. בדומה

לשימוש בבתי משפט לשופוט פגיעות בזכויות אדם התרחב מאוד מאז שנות השבעים. גדילה זו בא במקביל לצבירות הכוח רחבה היקף של ארגונים לא משלתיים (NGOs - להלן "ארגוני") והרחבת מושג "סמכות השיפוט האוניברסאלית". ארגונים שטוענים כי הם מקדמים זכויות אדם (רבים מהם ממונחים על ידי ממשלה קרן פורד, הקרן החדשה לישראל, וכוכן החברה הפתחה של ג'ורג' סורוס) עוסקים בשדלות בינלאומיות, בנסוף להגשת תביעות אזרחיות ויזום תביעות פליליות בבלגיה, אנגליה, ספרד, שוודיה, ארצות הברית ומקומות אחרים נגד פקידים ציבוריים ישראליים בשל "פשעי מלחמה" או "פשעים נגד האנושות" לבוארה.

פעולות משפטיות אלה שמטרתן כביכול, להביא "צד" ל"קרבנות", הן צורה של "לוחמהמשפטית"¹ - אסטרטגיה העשויה שימוש או מנצלת את החוק כתחליף לאמצעים צבאיים מסורתיים על מנת להשיג מטרות צבאיות² - המיועדת להעניש את ישראל על פעולותיה כנגד הטרוור, כמו גם לעצור פעולות עתידיות. בנוסף לכך, פעולות אלה הן אמצעים בידי שחקנים שאינם מחויבים לשום דין וחשbon דמוקרטי מכל סוג, לחזור תחת מדיניות החוץ של מדינות ולהתערב בקשרים דיפלומטיים. בעוד שישראל אינה המדינה היחידה שעמדה בפני "לוחמהמשפטית" מצד ארגונים לא משלתיים (מספר ארגונים בולטים הגיעו נגד פקידים אמריקאים), היא מהווה מטרה עיקרית למאיצים אלו. על אף טענותיהם כי הם מקדמים זכויות אדם אוניברסאליות, אולם ארגונים לא פתחו בתביעות נגד גורמים פלסטיים, סורים, איראנים או אנשי חזבאללה המעורבים בטרור.

אסטרטגיה זו של יצירתיות-leggitiמציה לישראל באמצעות השימוש במסגרות משפטיות אומצה בפורום הארגונים הלא משלתיים של הוועידה הבינלאומית נגד הגזענות שנערכה ב-2001 בדובן, דרום אפריקה (ועידת דרבנן, או WCAR). פורום הארגונים הלא משלתיים גיבש תוכנית לפיה ישראל תסמן כמדינה "גזעית" וכמדינה "אפרטהייד"; תבודד מבחינה בינלאומית באמצעות מסע של חרמות, משיכת השקעות וסנקציות; ואמץ

¹ Jeremy Rabkin, "Lawfare: The International Court of Justice Rules in Favor of Terrorism," *The Wall Street Journal*, September 17, 2004, available at <http://www.opinionjournal.com/forms/printThis.html?id=110005366>.

² למידע נוסף על ועידת דרבנן, ראה: Gerald M. Steinberg, "The Centrality of NGOs in the Durban Strategy," *Yale Israel Journal*, Summer 2006, available at <http://www.ngo-monitor.org/article.php?viewall=yes&id=1958>.

חוקיות תחת המשפט הבינלאומי⁴. בעוד כל התקיים הלו ופטרו ללא כלום בשלבים המקדים, הכספי התקורתית להן זכו גורם לנזק משמעותי, ובכך מילא את אחת המטרות המרכזיות של הארגונים.

כتوزאה מתביעות אלה, מספר מדינות, ביחיד בגליה וספרד, תיקנו את חוקהן על מנת למנוע ניצול עתידי. תיקונים אלה כללו שלילה של היכולת של הארגונים לפנות שירות לשופט בדרישה לצו מעוצר מוביל להתייעץ בגורמים ממשלתיים כלשהם. עם זאת, לתביעות הלו ממשיכות להיות השלכות פוליטיות ודיפולומטיות חמורות, בینיהן הגבלה משמעותית ביכולתם של גורמים ישראליים בכירים לנסוע לחו⁵. ההשפעה התקורתית גם נותרת מרכיב חשוב בדמותו ציבורית של ישראל.

דו"ח זה מdice גם את היעדר השקיפות והאחריות של הארגונים, ותרומותם למתח הדיפולומי והפוליטי, ולהחרפת הסכסוך. אנליסטים ציינו שהמיקוד ב"בעיה אחת" מצד ארגונים רבים הטוענים כי הם מקדים זכויות אדם הופך אותם "להיות פחות מוטדים מאייזון האינטרסים הנדרש ממוביל מדיני".⁶ פעילי הארגונים משתמשים בתביעות משפטיות על מנת לקדם את האידיאולוגיות ומטרות מדיניות החוץ האישיות שלהם, מוביליהם נושאים באחריות כלפי גוף דמוקרטי כלשהו. במקרים להשתתף בדיון ובקבלת החלטות הקשות של מדינות-לאום, כגון כיצד לשקל ריבונות וצריכים ביחסוניות מול זכויות אדם, ארגונים אלה מקדים את האג'נדת הפליטית שלהם מוביל להתחשב בהשפעה הרחבה יותר של פעולותיהם. מבט אונובי שזכה לב סביבה גיאו-פוליטית מורכבת, כמו זו של הסכם הישראלי-ערבי, מוביל להתמכות הסכום, ובאופן פרדוקסאלי, לדילול המים האוניברסלי של זכויות האדם.

למסעות התעמלות הפוליטיים האחרים של הארגונים, גם פעילות אלה מצירות באופן עקי שוין לא מוסרי בין מבצעים של מלחמה בטרור ובין זועות בקנה מידת המוני, מצמצמות או משימות את הקשר הטרור, מנצלות את המינוי והרטוריקה של המשפט הבינלאומי, מפרסמות גינויים מוביל לספק בסיס נאות או ראיות מהימנות, ועושות שימוש בהגדרות משפטיות חיליות, מסולפות, או בלתי עקביות.

שלישית, החיבור דין-ודברים המשפטיים שמובילים הארגונים נגד ישראל בבית המשפט הלאומי באירופה ובארצות הברית. מכיוון שישראל לא אשרה את השתתפותה בבית הדין הפלילי הבינלאומי בשל חששות פוליטיים ומשפטיים משמעותיים, הלוחמה המשפטית של הארגונים מתרחשת באופן כללי בתי משפט לאומיים, במדינות בהן נחקקו חוקים בעניין "פשעי מלחמה" או חוקים אחרים בנוגע לסתומות שיפוט אוניברסלית. התביעות המפורטות במחקר כוללות את התקיק נגד אריאל שרון בגליה בשל אחירותו, כביכול, לטבח בסברה ושתילה; צו המעוצר שהוצאה נגד דורון אלמוג בבריטניה בשל "הפרות חמורות" לכורה של אמונה ג'נבה; התביעה הפלילית הפרטית שהוגשה בספרד כנגד שבעה בכירים ישראלים, על תפkidם כביכול בחיסולו של מייסד הזרוע הצבאית של החמאס, סלאח שחאה; ניסיונות בריטניה לעצור את ציפוי לבני ואחד ברק באשמה "פשעי מלחמה" כביכול שבוצעו בלחימה בעזה; הגשת תלונה פלילית בהולנד כנגד עמי אילון באשמה "עינויים"; תיקים אזרחיים במבצע הברית נגד אבי דיכטר בשל תפkidיו לכורה במבצע כנגד צה"ל בקנאה שללבנון-ב-1996; ולבסוף, תביעות במשפט צה"ל בקנאה שללבנון-ב-1996; ולבסוף, תביעות שהוגשו בארצות הברית ובבריטניה שנעודו לחסום את המשחר הtagידי עם ישראל.

כפי שהבהיר בית משפט אמריקני לעורורים, תיקים אלה מבקרים לעורב את בית המשפט "במיקו-nihol של החלטות בדבר קביעות מטרות צבאיות", והם אינם תביעות דוגמת תביעות נגד דמוות הדומות ל"אידי אמין או מאו דזה-דונג".⁷ הטוענים לא הצליחו להציג על תיקים שבהם "החלטות דמוות של הדרוג הגבוה בקבעת טקטיות ואסטרטגיות צבאיות תוך כדי מבצעים צבאיים מודרניים, נחשבו לכדי עינויים או הוצאות להורג בלתי

³Belhas v. Ya'alon, Opinion of the DC Circuit Court of Appeal, February 15, 2008, at 2, 7, available at <http://www.ccrjustice.org/files/Decision%20in%20Belhas%20v%20Ya'alon%202.15.08.pdf>.

⁴ שם

⁵David Davenport, "The New Diplomacy Threatens American Sovereignty and Values," in "A Country I Do Not Recognize": The Legal Assault on American Values 113, 119 (Robert Bork ed., 2005), available at http://media.hoover.org/documents/0817946020_113.pdf.

NGO “Lawfare”

*Exploitation of Courts
in the Arab-Israeli Conflict*

Anne Herzberg

שד' בן מימון 1
ירושלים 92262
טל. 02-566-1020
fax. 077-511-7030
mail@ngo-monitor.org
www.ngo-monitor.org

ארגון NGO Monitor קבע לעצמו כמטרה את עידוד השקיפות והאחריות הציבורית של הארגונים הלא ממשלתיים הפועלים במסגרת הסכטן הישראלי-ערבי באצטלה של קידום זכויות אדם וangeredות הומאניטריות. כדי לעשות זאת, NGO Monitor אוסף מידע ועורך מחקרי عمוק על פרטומים ופעולות של ארגונים ו מביא אותם לדון ציבורי.

**פרסום זה הוכן בעזרת הנדיבה של
Middle East Forum Education Fund**

NGO Monitor נוסד ב-2002 ביחד עם קרן משפחת וקסלר

האמותה לאחריות ארגונים לא ממשלהים (ע"ר)
©2010 NGO Monitor